

magten faar Baaelæg om at nedsætte Renten for Debitorer til Sorø Akademi og Kommunitet med $\frac{1}{2}$ pCt. aarlig. Det er et virkeligt Skridt hen imod en Rentenedgang, der her stilles hen til, og hvis det høje Ting er enigt med Mindretallet i, at det, det gælder om, er en virkelig Rentenedsættelse, haaber jeg, at man vil stemme for dette Forslag. De Summer, det her kommer til at dreje sig om, ere ganske vist ikke overordentlig store. Det er paa Kommunitetet godt og vel 6 Mill. Kr., som ere udtatte paa Prioriteter, og paa Sorø Akademi andrager det omkring 9 Mill. Kr., nemlig 8,567,000 Kr. paa almindelige Prioritetsobligationer og ca. 134,000 Kr. paa uopfigelige Prioritetsobligationer. Den ærede Ordsfører sagde, at et saadant Skridt kunde Flertallet ikke gaa med til, fordi man savnede Oplysninger om, hvor stor en Part der staaar paa Prioriteter i Købstadejendomme, og hvor stor en Part der staaar paa Prioriteter i Landejendomme. Ganske vist foreligger der ikke sikre Oplysninger derom. Jeg for mit Vedkommende kender ikke andre Oplysninger end, hvad man kan finde i Regnskaberne for de særlige Fonds, og der er ikke Regdegørelse for dette Punkt, men saa vidt jeg har skønnet, maa Hensigten med en Rentenedsættelse være lige saa vel at komme Laantagere i Byerne som Laantagere paa Landet til Hjælp, og sikkert er det, at disse Millioner, der her er Tale om, ere laante ud lige saa vel til Landboere, som til Byboere. Det, det altsaa her drejer sig om, er, om Staten som Kreditor og human Kreditor, skal eftergive sine Skyldnere $\frac{1}{2}$ pCt. Rente i næste Finansaar. Forslaget drejer sig kun om eet Aar; det kan selvfølgelig ikke dreje sig om mere, da Finansloven ikke gælder for mere end eet Aar. Men der er ogsaa den Fordel ved, at det kun drejer sig om eet Aar, at hvis Renten imidlertid skulde stige igen, staaar Lovgivningsmagten atter frit til næste Aar. Spørgsmaalet er altsaa dette, om Staten som human Kreditor vil nedsætte Renten med $\frac{1}{2}$ pCt. og derved give Laantagerne det Billaar, at de kunne have deres Penge til $3\frac{1}{2}$ pCt., den samme Rente, man nu omtrent kan have det for i Kreditforeningerne. Den Gang, vi forleden behandlede Lovforslaget om en løbbestemt Rente paa $3\frac{1}{2}$ pCt., hørte jeg den ærede Ordsfører og flere fra Flertallets Side udtale, at den væsentligste Nytté, dette Lovforslag skulde gøre, egentlig var den, at det skulde give et godt Eksempel saaledes, at Folk ude i Landet, som vilde laane Penge ud, skulde sige til sig selv: Ja, naar den løbbestemte Rente er $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig, kunne vi ikke være bekendte at tage mere end disse

$3\frac{1}{2}$ pCt. Jeg tror imidlertid slet ikke, at Loven vil komme til at virke saaledes, naar Lovgivningsmagten samtidig viser et mindre godt Eksempel ved at tage 4 pCt., naar den siger: Vi søge ganske vist at stifte en Lov om, at den løbbestemte Rente skal være $3\frac{1}{2}$ pCt., men alle Vegne, hvor vi kunne komme til det, skulle vi nok fremme vore Kreditorer til at give 4 pCt. Naar man selv leber paa en saadan Praxis, tror jeg ikke, det kan nytte, at man appellerer til Kreditorerne ude i Landet og siger: I skulde stamme Jer ved at tage mere end $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente. Vi sidde her og laver en Lov, som gaar ud paa, at den løbbestemte Rente herefter ikke skal være mere end $3\frac{1}{2}$ pCt., saa kunne I da ikke være bekendt at tage mere. Jeg tror ikke, den Formaning vil kunne nytte noget, for Kreditorerne ville sige: Nej, vi stamme os sandelig ikke, for naar de Herrer Lovgivere kunne være bekendte at tage 4 pCt. af Statens Midler, kunne vi ogsaa være bekendte at tage 4 pCt. af vore. Statens Debitorer paa Sorø Akademis Ejendomme have indsendt et Andragende til Rigsdagen om at faa deres Rente nedsat med $\frac{1}{2}$ pCt., og Forslagsstillerne have fundet dette Andragende vel begrundet, og da der for Tiden virkelig er Nedgang i Rentefoden, og da vi have den Opfattelse, at der kan faas med god Sikkerhed Penge til under 4 pCt., have vi ment det fuldt svarligt at stille Endringsforslag om at eftergive Debitorerne i det kommende Finansaar $\frac{1}{2}$ pCt. af den Rente, som de kontraktmæssigt ere forpligtede til at give. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale de under Nr. 123 og 124 stillede Endringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

J. Sager: Jeg ønsker kun at rette en Forespørgsel til den højtærede Minister med Hensyn til den Kommission, der er nedsat om de offentlige Bygninger. Der er mange, der undre sig over, at der aldrig fremkommer noget Resultat, at der ikke kan blive taget Bestemmelse, i hvert Tilfælde i Principet, om Opførelse af enkelte af disse Bygninger, hvis Nødvendighed fra alle Sider er erkendt. Der var i Gaar Tale om Brandfare ved det fgl. Teater, men det er sikkert nok, at Brandfaren, f. Eks. ved Prinsens Palais og det fgl. Bibliotek ogsaa er meget betydelig, og det er utvivlsomt, at hvis der opstod en Ild, der ikke slukkedes i Løbet af en Minut, vilde temmelig bestemt det fgl. Bibliotek med alle dets værdifulde Statte, gaa til Grunde. Der er jo samlet en betydelig Mængde Træ og andet brandfarligt Stof i Bygningen. Jeg tillader mig altsaa, hvis den ærede Minister ser sig i Stand til at besvare Spørgs-